

La lliçó dels Joglars

Sr. Director de PLAÇA GRAN

Senyor:

He llegit la crítica «M-7-Catalònia 'o... A sants i a minyons no prometsis si no els dons», de Joan Colomé.

Per allò que diu, Joan Colomé, davant l'obra d'Albert Boadella restà impressionat, tot i que honestament confessa que no atina a descobrir-ne la intenció. Si bé jo crec que la intueix.

A mi també m'impressionà «M-7-Catalònia». Particularment els dos personatges «madames-doctors», perquè representen una societat tutura, que és més misteriosa com més ens sorprèn la història de la humanitat, ocorreguda aquests 200 últims anys, en els quals, la societat industrial passa pràcticament de zero a una situació paradoxal.

Els altres personatges de l'obra, no em sorprenen, perquè són els meus; són els de la paradoxa a què m'acabo de referir.

Davant l'espectacle, jo em sentia com si fos a classe. Era a l'any 2.600. Era una lliçó experimental amb espècimens vius. Procedents de la reserva M-7-Catalònia.

He de dir, però, que no crec que a l'any 2.600 es paesi tanta ignorància de la nostra època com la que demostren les madames doctors, perquè la tècnica actual ja permet ordenar, memoritzar i computar l'entorn, les motivacions i el comportament de la societat d'avui, amb tanta exactitud, que serà totalment intel·ligible per a qualsevol estudiant d'antropologia del 2.600.

Em permeto recomanar a Joan Colomé, que abans de tornar a veure «M 7-Catalònia», llegeixi l'assaig de Teilhard de Chardin —si mes no, els últims capítols— «El Grup Zoològic Humà». Traduit al català i editat per Edicions 62. També ha d'interessar-li a Joan Colomé «The Scientific Outlook» de Bertrand Russell. I pot llegir després, el que fou en el seu temps un «best-seller», «Brave New World» d'Aldous Huxley —el títol de la traducció catalana és «Un Món Feliç»— veurà i sentirà tot allò que magistralment explica Albert Boadella. Que és molt considerable.

A Joan Colomé li dol —com a mi i a tantíssims— el destí incert de tot allò que estimem tant: el nostre petit país, els nostres costums tradicionals, la nostra parla, que amb amor i tossuderia hem mantingut fins avui. Ens neguem a creure que desapareixerà, T de Ch. i B. R., però, ens demostren que l'esdevenidor no el fa els individus, sinó la societat, si bé T. de Ch., profundament religiós i amat de fe, creu que allò que ara són neguits, no és sinó l'embrió del destí grandiosos que ha d'arribar a l'espècie humana —«corpuscle individual dins la Noosfera»— mentre B. R. pressent l'eugenèsia —«chemical and thermal treatment of the embryo»— que convertirà l'home en un tipus pensant, però dins allò que s'haurà ja preestablert. Un món en continuà evolució, el qual, B. R., ni s'atreveix a qualificar de progressiu. Mentre T. de Ch. creu en un destí angelical —no és una metàfora—, B. R. no en vol parlar, o no pot, perquè l'esgarrifa.

Benvolgut Joan Colomé: això és tot allò que jo sentia mentre veia cada escena de «M 7-Catalònia». M'envia una mena de calfred en seguir «la lliçó» de les «madames-doctors»!...

Cordialment

Manuel Pagès i Mogas

El problema de l'Hospital a Madrid

El passat dia 18 de desembre i motivat per les actives gestions portades a terme per Convergència Democràtica de Catalunya, la Direcció de l'Hospital General de Granollers, va poder entrevistar-se amb el Ministre de Sanitat i Seguretat Social, D. Enrique Sánchez de León, en la que se li exposà la difícil situació en que es troba aquest Centre, degut a les mesures adoptades per l'Institut Nacional de Previsió amb el conveni vigent que, a més, de no reflexar el nivell assistencial que actualment dona l'Hospital, pretén rebaixar les condicions econòmiques ja pactades.

El senyor Sánchez de León, compregué la situació del Centre i va interessar-se per la seva problemàtica, comproment-se a revisar en un futu rimmediat, les condicions del Conveni, dintre la nova normativa que s'establirà per als Serveis concertats.

Els botiguers del carrer de Barcelona

En aquest Nadal '78, novament tenim de felicitar als botiguers del típic carrer de Barcelona, ja que és l'únic carrer de Granollers que ha donat un to festiu a les tradicionals festes.

A més de les il·luminacions, ha editat un bon cartell escaient a la Diada, i fins i tot el passat dijous, dia 21, tingué la visia del «Papa Noël», que va mobilitzar a molta quitxalla.

Futbol nadalenc

L'esport del futbol, també serà motiu d'esplai en aquestes festes, gràcies al modest Club Atlètic Vallès que ha organitzat el IV Trofeu del Vallès, en el que hi participaran els equips de Parets del Vallès, Bigues Llisà d'Avall i l'equip de l'Atlètic Vallès.

Aquesta confrontació vallesana es celebrarà els matins del diumenge dia 24 i el dia de Nadal.

També, a la barriada de La Torreta, està anunciat uns partits nadalencs que esperem seran ben acollits pels afeccionats d'aquesta barriada.

Granja Llobet, a la Sala Sant Jordi

Des del passat dia 16, té exposada la seva obra el pintor Granja Llobet, a la Sala Sant Jordi de la Caixa de Catalunya, exposició que podem visitar aquests dies de les festes nadalencs.

Icart, exposa a Sant Celoni

El pintor granollerí, Jaume Icart, en el transcurs d'aquestes festes nadalencs, exposarà les seves obres pictòriques a la població de Sant Celoni.

Concert de Nadal**de les Juventuts Musicals**

El dimarts, dia 26, diada de Sant Esteve, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, a les set de la tarda, les Juventuts Musicals celebrarà un Concert de Nadal, en el que intervindrà el Quartet de Guitarres, format per Cors, Figuerola, Mar-

quès i Sala, i M.ª Rosa Vidal, soprano; Carles Riera, flauta dolça, i Rafael Sala, guitarra, i novament la Coral de Joventuts Musicals de Granollers que interpretarà dues cançons de Schubert i una de Seltz, sota la direcció del mestre Josep Subiranas.

Defuncions

El passat dia 13 de desembre, va morir En Jaume Massagué i Valls, a l'edat de 64 anys, fill d'una vella família granollerina, que durant molts anys ha estat al servei de la ciutat, com a taxista.

Rebin el nostre condol, la seva esposa Margarida Dalmau, els seus fills M.ª Teresa i Pere i la seva nora Victòria.

També morí el passat dimarts, dia 13, Angela Pujol i Murtra, qui fou l'esposa de Pere Iglésias i Viadé, que fou Batlle de la Ciutat en els llunyans anys 30, i que era la mare de la muller del nostre company de Redacció Pere Canal i Balú.

Descansi en pau aquesta granollerina filla de la família de Cal Gras i rebin els seus familiars el nostre més sentit condol.

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti
Redacció: Arian Botey, Josep Cardús, Manel Clot, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M.ª Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.

Col·laboradors: Lluís Bauxell, Pere Canal, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

even**FORJATS - CERÀMIQUES - SANITARI****Exposició i Oficines:****Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos****Tel. 870 44 58/62 - GRANOLLERS**